

Unghästens väg till sin fulla potential

HOPPNING

Henrik Lannér

Fördjupningsarbete i B-tränarkurs 2020/21

2021-02-15

INNEHÅLL

INLEDNING	2
Syfte	2
Frågeställning	2
MATERIAL OCH METODER.....	2
RESULTAT.....	5
DISKUSSION	5
Slutsats	6
REFERENSER	6
Bilaga 1.....	7
TEORIAVSNITT	Fel! Bokmärket är inte definierat.

INLEDNING

För 30 år sedan hade vi inte några unghästchampionat. 1992 började vi med Breeders Trophy i Falsterbo. Det utökades sedan till Scandinavian Open, Falsterbo, i juli, och Breeders Trophy, Flyinge i slutet av september. På senare år har det tillkommit Champion of the youngsters i augusti, Jönköping Horse Show i slutet oktober och Göteborg Horse Show i slutet av februari. Dessutom finns det ett antal meetings med dedikerade unghästklasser. Sverige skiljer sig från de andra nationerna genom att en stor del av unghästarna tränas och tävlas av amatörer och hobbyryttare.

Syfte

Syftet med detta arbete är att belysa frågan om vi tävlar våra unghästar för mycket och om träning och tävling utförs med adekvat kompetens.

Frågeställning

Gör vi rätt med våra unghästar? Ger vi unghästen en rättvis chans att nå sin högsta kapacitet? Är det inte hos unghästen vi utvecklar en starkare hoppssport för framtiden?

MATERIAL OCH METODER

Jag har valt att undersöka svenska ryttares mästerskapshästar från OS, VM och EM. Att börja från OS 1992 och framåt valde jag för att det var första gången i modern tid som vi hade ett lag som deltog. Jag har undersökt vilka av dessa hästar som gjorde unghästchampionat, i vilka åldrar och vem som red hästen. Amatörryttare, ryttaren som sedan red mästerskapet eller någon annan professionell ryttare. De hästar som gick OS 1992 gjorde inga unghästchampionat då de inte existerade men de är ändå intressanta att jämföra med. Vi kan konstatera att snittåldern på de fyra hästarna när de slutade tävla var 18,75 år. Lipton tävlade till 15 års ålder, Marcoville var 16 år när hon gick i avelsboxen, Cantadou var 24 år och Moritz var 20 år. Mina undersökningar bygger till stor del på intervjuer med ryttare som ridit mästerskap men även från unghästutbildare, uppfödare, tränare och amatörryttare. Dessutom har jag använt statistik från Breeders Trophy 1992-2001. Då hade vi ett championat med final i Falsterbo. Jag har jämfört vilka hästar som startat championat de åren mot vem som red om den sedan gått mästerskap. Mina undersökningar är inte statistiskt säkra men de ger oss ett mönster. Jag har inte begränsat mig till svenskfödda hästar och det är svårare att hitta vad utländska hästar gjort som unghäst. För att få en uppfattning om hur mycket unghästarna behöver tävla för att kvala in i de olika championaten se Bilaga 1 för kvalregler mm.

Intervjuer med ryttare, unghästutbildare, uppfödare och icke yrkesverksamma ryttare.

Jag har intervjuat ett antal personer i sporten för att få en känsla av vilken betydelse unghästchampionaten har för hästarna och sportens utveckling.

Jag har inte intervjuat efter någon speciell mall med frågor utan det har varit en allmän diskussion om deras egna erfarenheter.

Vi börjar med Fredrik Jönsson. Fredrik valde att rida sin mästerskapshäst Cold Play i Breeders Trophy (förkortning BT) som 5-åring och i Falsterbo som 6-åring. Som 7-åring gick han inget championat då han

var spänd vid vattenhinder och inte kändes redo för uppgiften. Hans egen erfarenhet är att hellre skynda långsamt.

Citat "man kan aldrig tävla för lågt" och "hästar lär sig inte av misstag".

Helena Lundbäck har ridit tre mästerskapshästar. Mynta, Madick och Erblume. Helena tycker att om man ska hoppa något championat så är det klokast att välja ett om året. Personligen tycker hon om Champion of the Youngsters (förkortning COY) för att hinderhöjden fram till finalen är lägre. Hon har även tagit över talangfulla sjuåringar som har startat alla årgångschampionat framgångsrikt men som då kännts "trötta" och "ointresserade". Genom sin italienska man, Roberto Christofolletti, har hon sett en del av det italienska systemet. Där tävlar man unghästar som äldre hästar, det vill säga mot klockan för bra prispengar. Deras erfarenhet är att dom hästarna sällan har någon fortsatt framgångsrik karriär.

Maria Gretzer har ridit tre mästerskapshästar. Marcoville, Feliciano och Spender S. Maria tycker man kan göra championat om hästarna är redo. Marcoville tävlade sparsamt som unghäst, Feliciano gick ett championat som sexåring och Spender S hoppade ett championat som fem- och sexåring med Helena Hugosson.

Maria berättar även att när hon hade unghästar i utbildning åt Marcus Ehning så fokuserade han mer på träning än tävling.

Peter Eriksson har ridit fem mästerskapshästar. Moritz, Robin Z, Electro, Cardento och Jaguar Mail. Peter tycker att "det är på tok för många unghästchampionat". Peters egna topphästar gjorde av olika anledningar relativt lite tävlingar som unghästar. En anledning var regeln att det endast var svenskfödda hästar som fick starta i BT. Moritz tävlades av sin ägare, inga championat, och kom till Peter vid tio års ålder. Robin Z startade inte alls förrän han var sju år utan skulle koncentreras till aveln. Electro gjorde inte så många starter som unghäst. Cardento gick Falsterbo som sjuåring och Jaguar Mail vet han inte vad han gjorde som unghäst.

Peter är övertygad om att "unghästar gör för mycket nu för tiden". I sin tränarroll reagerar han på att många tävlar trots att grunder som "ridbarhet och balans saknas". "Många hästar är talangfulla och ryttaren duktig på att pricka hinder".

Royne Zetterman har ridit tre mästerskapshästar. Irco Mena, Richmond Park och Isaac. Royne tycker att det fungerar bra så som det är nu. Ridningen på championat har blivit bättre med åren och han ser championaten som en viktig marknadsplats och även en plats för att "scouta" hästar.

Rolf-Göran Bengtsson har tagit fram hela sju hästar som tävlat mästerskap. Paradiso, Mac Kinley, Pia Lotta, Roof's, Unita Ask, Ninja och Casall. Rolf har erfarenhet både från det svenska, holländska och tyska tävlingssystemet. Han vet att Paradiso och Unita inte gjorde några championat och att Casall gick Bundeschampionat som sexåring. De andra hästarna vet han inte då de kom till honom i senare ålder. På frågan om han tävlar sina unghästar i championat nuförtiden så svarar han; Ja, det gör vi om hästen ska säljas men om vi tror att den kommer gå hela vägen, så ger vi hellre hästen den tid den behöver.

Lisen Bratt Fredricson har ridit två mästerskapshästar. Casanova och Matrix. Casanova gick med sin förra ägare, Ewa Lundblad, i Falsterbo som femåring och vann med Lisen som sexåring. Matrix gick Falsterbo och Lanaken med Maria Ingvarsson som sexåring och Falsterbo med Lisen som sjuåring. Lisen säger att det blir för mycket för en del unghästar men kan också öppna upp för möjligheter. Hon tar sig själv som exempel. När hon relativt "oerfaren" red Graal och Casanova i Falsterbo och sedan utvecklade dom till internationella topphästar. Hon nämner också att det är en bra "marknadsplats".

Douglas Lindelöw har ridit två mästerskapshästar, Casello och Sacramento. Casello gick som sexåring i Falsterbo medan Sacramento inte gjorde några championat alls. Douglas tycker att det är viktigt att välja ett championat per år men vara beredd på att ändra planen om hästen inte utvecklas som man önskar.

Malin Baryard Johansson har ridit sex mästerskapshästar. Cormint, Butterfly Flip, Cue Channa, Tornesch, Actrice och Indiana. Malin har haft hästar som Cormint som inte hoppade några championat till Cue Channa som startat de flesta. Hon säger att hon "reagerat på hur mycket en del tävlar sina unghästar". På frågan om vilken tävling hon föredrar, säger hon; "Falsterbo är den roligaste tävlingen men också den svåraste, så hästen måste vara klar".

Jens Fredricson har ridit mästerskapshästen Lunatic. Uppfödare Carl Dyrendal red Lunatic i BT som femåring men sen gick han inga större klasser förrän nio års ålder. Jens har reagerat på att många oerfarna

ryttare rider unghästar och säger ”den kapitalsvaga ryttarens tävlingshäst har blivit den unga hästen istället för läromästaren”. Han tycker att det är märkligt att en ryttare som inte startat högre än 130cm vill tävla med sin femåriga unghäst i 120cm. På samma höjd som tex. Rolf-Göran Bengtsson rider sin femåring.

Helena Persson har ridit mästerskapshästarna Classic H och Bonzai H. Båda hästarna gick BT som fem- och sexåringar. Helena tycker att det har blivit lite många championat. De mer oerfarna vill gärna rida flera av dom och då finns det inte något utrymme till att vila dessa hästar. Hon tillägger att en viktig aspekt med championat är att de är en bra ”marknadsplats” och en plats för att ”scouta” hästar.

Angelica Augustsson Zanotelli har ridit mästerskapshästen Mic Mac du Tillard. Efter vad Angelica vet så gick Mic Mac inga championat. Angelica bor i Belgien med sin man Marlon Modolo Zanotelli och driver tävlingsstall. Hon säger att de inte startar i dom belgiska championaten i Gesves. Det händer att de startar en häst på unghäst VM i Lanaken om den är tidigt utvecklad och de vill sälja hästen. Annars tycker hon att det blir ”lite för stort, för tidigt”. ”Generellt gör vi inte så mycket med unghästarna, dom får vila i perioder mellan tävlingarna”. ”För buisness är unghäst championat bra men vi sparar hellre på våra fem- och sexåringar”.

Peder Fredricson har ridit fyra mästerskapshästar, Magic Bengtsson, Sibon, All In och Christian K. Han framhåller att det är viktigt att de måste tränas tillräckligt när de är unga för att bli hållbara senare. Angående championaten säger han att det kan vara en bra erfarenhet så länge man inte försöker vinna varje championat.

Marcus Ehning tycker jag var intressant att prata med av några olika anledningar. Han har hört till den absoluta världstoppen i mer än 20 år. Marcus föder dessutom upp hästar framgångsrikt och producerar dem till internationell Grand Prix. Dessutom är han känd för att hans hästar håller länge och tävlar till 17-18 års ålder. Han säger att han själv inte har något större fokus på Bundes Championat. Det skulle vara om hästen är tidigt utvecklad. Hans upplägg med unghästar ser ut ungefär så här: I slutet på det tredje året rider vi in hästen sen startar den 2-3 gånger på våren som fyraåring och släpps på bete efter det. Femåringar startar klass A, som är cirka 80cm, i början av säsongen och sen bestämmer hästen hur snabbt de går upp i klasserna. Han tillägger att han antagligen är lite sen jämfört med andra.

Nelson ”Necco” Pessoa har varit toppryttare i fem årtionden, tränat många av världens främsta ryttare och är uppfödare till bland annat Quick Star.

”Min åsikt är att mellan fyra och sju års ålder ska handla om utbildning, inte om att vinna. Jag föredrar också att inte börja tävla hästen före 6 års ålder och då sporadiskt. Att inte hoppa unghästen för mycket kommer hjälpa den att hålla längre”.

Björn Svensson – Unghästverkstaden, vann bland annat BT för femåringar 2020.

Björn rider championat på ”vissa hästar som passar in och är klara”. Han föredra COY, varför? ”Det är hästvänligt med bra upplägg och speciellt för att det inte är lika högt i de två första klasserna som det är i de andra championaten”.

Krister Svedberg, årets uppfödare 2020 och har fött upp hästar som Cute S, Catch Me Not S och Meluha S. Krister tycker att det går för fort fram med unghästarna idag, för mycket tävlande och för lite tid över för vila. Han vill hellre satsa på att få fram en häst som tävlar tills den är 18år. ”Vi går mot samma utveckling som i travet där det är mycket fokus på unghästloppen”

Anders Kjellson- Hästak, har fött upp hästar som Casanova Hästak, Dirco Hästak och Thelma Hästak.

Anders tycker att det är bra med flera championat då några passar vissa hästar bättre än andra och de har lite olika propositioner. Vad han tycker de lite mer oerfarna ryttarna gör fel är att de inte kvalar till de olika championaten samtidigt. Det gör att de blir tvugna att tävla för mycket.

Han tycker att championaten är bra för ”buisness” och ”ett skyltfönster”. Speciellt Falsterbo med den inramning som finns där. Däremot säger han att när han har haft tex tyska kunder med sig på tävlingar så har de reagerat på att vi hoppar våra unghästar i högre klasser i Sverige. Själv är han positiv till om vi startar lite lägre första dagen i championaten.

Jag har även intervjuat några icke yrkesverksamma ryttare som tävlar unghäst championat och sammanfattar det till att målet är att rida Falsterbo, Breeders och Jönköping. Därför det är roliga tävlingar och då finns det chans att kvala till Göteborg, GHS. Tillägger att det är ”viktigast att hästen är redo” men även att det ”känns som man tävlar dem för mycket”.

RESULTAT

Häst	År	Årgång	Placering	Ryttare
Butterfly Flip	1996	5	Ej final	Ej yrkesverksam
	1997	6	10	Malin Baryard
Casanova	1995	5	15	Eva Lundblad
	1996	6	1	Lisen B. Fredricson
Classic H	1997	5	Ej final	Helena Persson
	1998	6	8	Helena Persson
Feliciano	1992	6	4	Maria Gretzer
Mynta	1993	5	4	Helena Lundbäck
	1994	6	10	Helena Lundbäck
Spender S	2000	5	4	Helena Hugosson
	2001	6	5	Helena Hugosson

Hög kompetens är viktig i hästens unga år, när det gäller träning och tävling, om hästen skall få en chans att nå sin fulla potential. Det finns exempel på hur den oerfarna ryttaren har tränat och tävlat en unghäst som sedan utvecklats till svårklass häst. I de flesta fall har ryttaren då hållt sig på en lägre höjd under en längre tid innan den gått upp i svår klass med en mer kompetent ryttare.

DISKUSSION

Om man sammanfattar intervjuerna kan man konstatera att unghästchampionaten fyller en viktig funktion. Uppfödare, ryttare och hästägare har en plattform att samlas kring samt ett gemensamt mål. På antalet startande i championaten ser man också hur populära dessa tävlingar är. Alla verkar överens om att de är en viktig marknadsplats där man kan nå ut till presumtiva kunder, främst från utlandet, vilket är en förutsättning för att sporten och aveln ska bära sig. Lyssnar man på amatörryttarna så kan man konstatera att tävlingsplatserna i sig, med sin inramning, fyller en funktion de inte verkar hitta någon annanstans.

Målet de har med sina hästar verkar mer oklart. De som tror på sin häst för större uppgifter verkar minst belägna att delta i unghästchampionat. De verkar inte heller bry sig om hästen är i fas eller inte. Det verkar som att ju mer rutin och kunskap man har desto mer tid är man villig att ge sin häst.

Om vi tittar på de hästar som startade Breeders Tropy 1992-2001 och sedan gick mästerskap kan vi konstatera att alla sex hade sina ryttare i sadeln redan som unghäst. Undantaget är Butterfly Flip som hade en oerfaren ryttare som femåring men Malin Baryard som sexåring. Eva Lundblad, som måste betraktas som erfaren unghästtryttare, red Casanova som femåring och därefter Lisen som sexåring. Om vi tittar på övriga mästerskapshästar så ser det likadant ut med dem. De allra flesta hade sin framtida ryttare

i sadeln eller annan erfaren ryttare i championaten. Några undantag finns tex Cormint och Sacramento men de gick inga championat som unghästar. Lunatic gick med sin uppfödare, Carl Dyrendahl, som femåring och fick sen utvecklas i sin egen takt till nio års ålder innan Jens tog över.

Naturligtvis är det inte realistiskt att flertalet hästar ska bli mästerskapshästar men jag har tagit hästar som gått mästerskap som exempel för att det inte skall bli för brett. Poängen med undersökningen är egentligen att finna ut om vi begränsar många unghästar att nå sin fulla kapacitet med att vi ställer för stora krav för tidigt.

Om hästen inte ges möjlighet av sin ryttare att utvecklas så ställs det högre krav på tränarkåren att hålla ner ekipaget på en lägre nivå. Alternativt få ryttaren att inse sin begränsning och låta någon med mer erfarenhet tävla hästen tills ryttaren själv utvecklats. En annan intressant möjlighet vore att utveckla tävlingarna för de mer oerfarna ryttarna. Kanske en amatörtour, liknande den man har i Falsterbo, på fler tävlingsplatser. Så att ryttare med mindre erfarenhet får ett alternativ till de ”finare tävlingarna”.

Ett till förslag vore att sänka höjden i de första omgångarna på championaten. För ett erfaret ekipage gör det ingen skillnad men man kanske räddar ett antal ekipage som inte är redo.

Slutsats

Studien visar att inte bara kompetens vad gäller ryttare och träning men matchning, ett individanpassat tränings och tävlingsprogram, är avgörande för den unga hästens framtida utveckling och sportkarriär.

REFERENSER

www.falsterbohorseshow.se

www.swb.org

www.jonkopinghorseshow.com

www.youngsterhorseshow.se

www.svrf.se

www.worldofshowjumping.com

www.gothenburghorseshow.com

Intervjuer med ryttare nämnda i diskussion.

BILAGA 1

Kvalregler och genomförande

Falsterbo Horse Show

Kval, klasser och utförande.

4 åriga hopphästar kvalar genom dommarbedömning vid utvalda tävlingsplatser
Hoppning över en kortare bana, 1,00 hoppning..

Semifinal består av två hoppningar. Samtliga ekipage från omgång 1 blir bedömda i omgång 2 av domare. Hoppning över en kortare bana, 1,00 hoppning.

5 åriga hopphästar ska genomföra tre felfria 1,20 hoppningar eller högre.

Semifinal består av två hoppningar, 1,20 bed A och 1,25 bed A.

Final 1,25 hoppning, bed. A:1a.

6 åriga hopphästar ska genomföra två felfria 130 cm hoppningar eller högre.

Semifinal består av två hoppningar, 1,30 bed A och 1,30 bed A.

Final 1,35 hoppning, bed. A:1a.

7 åringar ska genomföra en felfri 135 & en 140 cm eller två felfria 140 hoppningar.

Semifinalen består av två hoppningar, 1,35 bed A och 1,40 bed A:0.

Final består av två hoppningar 1,35 hoppning, bed A:0 och 1,40 hoppning, bed A:1a.

Breeders Trophy

4-åringar

Finalens genomförande och finalomgång 1

Ett domarteam bedömer hästarna, hoppning 1,00 meter.

Finalomgång 2

De 25 bästa hästarna från finalomgång 1 får delta i slutfinal dag 2. Poängen sammanräknas för både dag 1 och dag 2. Hoppning 1.00 meter.

5-åringar

Finalens genomförande

Finalen genomförs i tre omgångar

Finalomgång 1

1,20 hoppning. Bed. A. Öppen för samtliga kvalde hästar.

Finalomgång 2

1,20 hoppning

Samtliga hästar med 4 fel eller färre i finalomgång 1 går vidare till finalomgång 2.

Samtliga hästar startar på noll fel. Finalomgång 2 bedöms av domare.

Hästens bedöms i dess ridbarhet, teknik och förmåga vilket bedöms under två betyg från 0 – 10,0 där tiondelar används. Poängavdrag enligt följande: -Nedslag 0,5 poäng, -Första olydnad 1,0 poäng, -Andra olydnad 2,0 poäng, -Tredje olydnad uteslutning, - Överskridande av maxtiden 0,1 poäng för varje påbörjad sekund. Poängavdrag göres från varje domare/domarkollegium.

Finalomgång 3

1,25 hoppning

För de 12 högst bedömda hästarna från finalomgång 2. Vid likaplacerade avgör betyget för teknik och förmåga. Är även detta lika för tolfteplacerade går alla dessa hästar till finalomgång 3.

De 12 finalhästarna rids av testryttare, över en bana anpassad för testridning i hoppning. Hästarna visas i grupper om två. Testryttaren sätter två betyg för varje häst 1. Ridbarhet 2. Utvecklingsbarhet och framtidsutsikter. Testryttaren testrider en häst och samtidigt rids nästa häst fram av sin ordinarie ryttare. En överdomare finns med i finalen, dennes uppgift är att övervaka testridningen.

Det totala resultatet från omgång 2 och 3 är hästens slutpoäng. Vid likaplacerade avgör omgång 2.

6-åringar

Breeders Trophy för 6-åriga hopphästar ingår i Lövsta Future Challenge Jumping.

Finalernas genomförande

Finalen rids i tre omgångar.

Finalomgång 1

1,25 hoppning bed. A. Öppen för samtliga kvalade hästar.

Finalomgång 2

1,30 hoppning bed. A.

Öppen för hästar med färre än 12 fel i finalomgång 1.

Finalomgång 3

1,35 hoppning bed. A.

För de 25 bästa hästarna från finalomgång 1 och 2, dvs de med lägst antal totala fel efter finalomgång 1 och 2. Hästar med lika antal fel som häst nummer 25 går också till finalomgång 3.

Resultatet från de tre finalomgångarna läggs ihop. Segrare är den häst som har lägst antal fel efter tre finalomgångar. Vid lika lägst antal fel rids omhoppning enligt bedömning A1:a om segern.

7-åringar

Finalens genomförande

Rids i två klasser.

Finalklass 1

1,35 hoppning bed. två faser A:0/A:0 (TR III mom 317.4.3).

Finalklass 2

1,40 hoppning bed A:1a

För de 18 främst placerade i finalklass 1. Vid lika placering i klass 1 på 18:e plats går samtliga dessa till klass 2. Resultat från klass 1 tas inte med till klass 2.

Kval till Swedish Warmblood Trophy på GHS HOPPNING

SWT 5-åriga hästar

De 12 bästa hästarna från 4-årsfinalen omgång 2 och den bästa 4-årshingsten i SWB Stallion Trophy 2020 (under förutsättning att hingstens resultat motsvarar en tiondeplacering eller bättre i finalomgång 2). Reservplatser till och med 20:e placerad i finalomgång 1.

1,00 – 1,10 m. Ekipagen hoppar samma höjd som i finalen för 4-åriga hästar i Breeders Trophy 2020. Alla ekipage hoppar en bana och får ett kort omdöme och beskrivning från ett domarteam. Hästens bedöms i dess ridbarhet, teknik och förmåga, vilket bedöms med två betyg från 0 – 10,0, där tiondelar används.

De 3 bästa ekipagen får komma in på banan igen och hoppa ytterligare några språng. Därefter utses vinnaren.

SWT 6-åriga hästar

De 12 hästarna från 5-årsfinalen omgång 3 och den bästa 5-årshingsten i SWB Stallion Trophy 2020 (under förutsättning att hingstens resultat motsvarar en tiondeplacering eller bättre i finalomgång 3). Reservplatser till och med 20:e placerad i finalomgång 2 i Breeders Trophy 2020.

1,20 – 1,25 m, Bed. A:1a.

Jönköping horse show

Öppet för 5- och 6-åriga svensk- och utlandsfödda hästar. 6-åriga ston som har haft föl kan delta i 5-årsserien

Till semifinal 5-åringar Häst som har gjort minst 3 felfria grundhoppningar i lägst 1,20 hoppning med bedömningar enligt TR III moment 302. Vid hoppning i två faser ska båda faserna vara felfria.

Till semifinal 6-åringar Häst som har gjort minst 3 felfria grundhoppningar i lägst 1,30-hoppning med bedömningar enligt TR III moment 302. Vid hoppning i två faser ska båda faserna vara felfria.

Till semifinal 5- och 6-åringar De 10 främst placerade hästarna i finalerna i respektive ålderskategori i Folksam Open under Falsterbo Horse Show 2021 är direktkvalade till semifinalen.

Semifinal 1

5-åriga hästar: 1,20 hoppning bed. A

6-åriga hästar: 1,30 hoppning bed. A

Semifinal 2

5-åriga hästar: 1,25 hoppning bed A

6-åriga hästar: 1,30 hoppning bed. A:0

Omgång 3/ Final

5-åriga hästar 1,25 hoppning bed A:1a. Fel från semifinal 1 och 2 medföljer till finalen.

Endast hästar som hoppat felfritt i båda semifinalerna och finalen får delta i omhoppning.

Final, 6-åriga hästar 1,35 hoppning bed A:1a Fel från semifinalerna medföljer inte till finalen.

Öppet för 7-åriga svenskfödda och utlandsfödda hästar

Till semifinal 7-åringar Häst som har gjort minst två (2) felfria grundhoppningar i lägst 1,40-hoppning med bedömningar enligt TR III moment 302. Vid hoppning i två faser ska båda faserna vara felfria. Direktkvalificerade hästar De 5 främst placerade hästarna i finalen av Horseware 7 års Championat under Falsterbo Horse Show 2021 är direktkvalade till semifinalen.

Semifinal 1,35 m bed. A:0/A:0. De 25 högst placerade 7 åriga hästarna kvalificerar till final.

Final, 7-åriga hästar 1,40 m hoppning bed. A:1a